

ДЪДО МРАЗЪ

Презъ нощта, кога сме всички спъли,
затъналъ цѣлъ въ кожуха си дебель,
е дошелъ нечутъ при насъ
веселиятъ дъдо Мразъ!

А земята черна, погрознѣла,
гледала го тжна, прибледнѣла,
и започнала тогазъ
да се моли съ нѣженъ гласъ:

— Моля ти се, старче бѣлобради,
дай ми дрехи, дай ми сили млади!
Стига толкова мѣги,
вече дѣждъ да не вали! . . .

Съжалилъ се старецътъ тогава
и безъ много много да се бави
брѣкналъ въ коша — разпилълъ
пухкавия снѣжецъ бѣль.

Захвѣркали бѣлитѣ снѣжинки,
сбрали се на весели дружинки
и запѣли дружно, въ хоръ,
пѣсни въ тихия просторъ!

Ив. Н. Янакиевъ